

המלכות אומרת אמלאה מה שהיה חרב וחסר אצלי מזמן החורבן

כְּתִיב תִּתְּדָהוּ בְשִׂמְחָה אֶת פְּנֵיךָ, ופִירוּשׁ אֶת פְּנֵיךָ,
לְמַהוֹי קִמְדָּה שְׂתַּחֲוֶה לִפְנֵיךָ פָּנִים בְּפָנִים, וּלְמַהוֹי בְּחִידוֹ
לְקַבֵּל אֲנַפְךָ וְתַהֲיֶה בְּשִׂמְחָה כְּנֶגֶד פְּנֵיךָ, בְּהֵהוּא שְׁלִימוֹ דְּתִשְׁתַּלֵּים
בְּהֵהוּא זְמַנָּא באותה השלימות שתשלם המלכות בזמן ההוא כי לא רק תחזור
 אל בחינתה שהיתה לה קודם המיעוט אלא תוסיף עוד שלימות יותר (רמ"ק). **וְדָהָא**
בְּזְמַנָּא דְּאִתְחַרַּב בֵּי מְקוֹדְשָׁא שהרי בזמן שנחרב בית המקדש,
אִתְרַקִּינַת מְכַל מַה דְּאִתְמַלִּיָּא נתרוקנה המלכות מכל ההארות שהיו
 בה. **כְּמַה דְּאִתְ אָמַר** כמו שנאמר שלעתיד לבא (ירמיה טו) **אֲמַלְלָהּ**
יּוֹלְדֵת הַשְּׁבָעָה. המלכות שהיתה אומללה תהיה יולדת שבעה והיינו שתעלה
 למדריגה השביעית מה שלא היתה שם מעולם **וּכְתִיב** (יחזקאל כו) **אֲמַלְאָהּ**
הַחֲרָבָה. הוא מה שהמלכות אומרת אמלאה מה שהיה חרב וחסר אצלי מזמן החורבן
 (באן חסר).

משה שהוא ז"א הקים את המשכן וכל המלאכות שנעשו בו ביחד כנגד המלכות
תָּא תָּזִי, בא וראה **בְּהֵהוּא זְמַנָּא דְּאִוְקִים מִשָּׁה יֵת מִשְׁכְּנָא**
 באותו הזמן שהקים משה את המשכן, **אֲסַתְפַּל בְּכָל אֵינּוֹן**
עֲבִידָאן, דְּהוּוּ בְּדַקָּא יָאוּת, וּכְדִין אִוְקִים לִיָּה הסתכל קודם
 בכל אותן המלאכות שנעשו על ידי בצלאל לראות שהן כראוי להיות ואז הקים אותו כולו

יחד. וְכֹל אֵינּוֹן עֲבִידָאן דְּהוּוּ בֵּיהּ בְּמִשְׁכָּנָא, וְכֹל אוֹתָן מִלֹּאכּוֹת שְׁהִיוּ בוּ בַּמִּשְׁכָּן כָּל חָד וְחָד אֵייתִיאוּ לֵיהּ לְמִשְׁהָ. כֹּל אַחַת וְאַחַת מִהֶן הִבִּיאוּ אוֹתוֹ אֶל מֹשֶׁה וְרָזָא דָּא וְזֶה סוּד מ"ש (תהלים מדה) בְּתוֹלוֹת אַחֲרֵיהּ רְעוּתֵיהּ מוֹבָאוֹת לָךְ; וּבְתוֹלוֹת הָאֵלוּ הִנְאֻמְרוֹת בַּפְּטוּק הֶן הִנְעֻרוֹת הַהוֹלְכוֹת אַחֲרֵי הַמַּלְכוֹת וּמַעֲלוֹת אוֹתָהּ אֶל ז"א שֶׁהוּא סוּד מֹשֶׁה. מוֹבָאוֹת לָךְ וְזֶה מוֹבָאוֹת לָךְ שֶׁהֵן מוֹבָאוֹת אֶל ז"א וְעַל יַדֵּי הָאוֹר הַמוֹשְׁפַע עֲלֵיהֶן מוֹ"א נְכַלְלִים לִהְיוֹת אַחַד דְּכֹתִיב וְזֶהוּ שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת לט) וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה שֶׁהִבִּיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן שֶׁהוּא סוּד הַמַּלְכוֹת עִם נְעוּרוֹתֶיהָ אֶל מֹשֶׁה וּמֹשֶׁה הִקִּים אוֹתָם יַחַד לִהְיוֹת הַנְּפֻרְטִים כּוֹלֵם לְאַחַד.

קודם שיבא החתן אל הכלה צריך להכניס את הכלה לבית החתן

אִמַּי וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן לְמַה הִבִּיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה. בְּגִין דְּהָא בְּהָהִיא שַׁעְתָּא, הָוָה זְוֹנָא דְּמֹשֶׁה לְאַזְדְּוֹנָא, לְפִי שְׁבֹאוֹתָהּ הַשְׁעָה הִיָּה זְמַן הַזְּוֹנָה שֶׁל מֹשֶׁה שֶׁהוּא בַּחֲנִינָת ז"א לְהַתִּיחַד עִם הַשְׁכִּינָה וְעַל דָּא וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה, כְּמַה דְּאֵייתִי כְּלָה לְבִי חָתָן וְעַל כֵּן הִבִּיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן שֶׁהוּא בַּחֲנִינָת הַנּוֹק' אֶל מֹשֶׁה כְּמוֹ שְׁמִבְיָאִים אֶת הַכֹּלָה לְבֵית הַחָתָן. בְּגִין דְּהָא בְּקַדְמִיתָא אֶצְטְרִיךְ לְאַעְלָא לְכֹלָה לְגַבֵּי חָתָן, לְפִי שְׁבַתְחִילָה קוֹדֵם שִׁבְא חָתָן אֶל הַכֹּלָה צָרִיךְ לְהַכְנִיס אֶת הַכֹּלָה לְבֵית הַחָתָן כְּמַה דְּאֵתְ אָמַר (דְּבָרִים כב) אֶת בְּתִי

נָתַתִּי לְאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה. הרי שדרך ארץ הוא שהאב מביא קודם את ביתו לבית החתן ולְבַתָּר אִיהוּ יִיתִי לְגַבְהִי, ואחר כך יבא החתן אצל הכלה וְכִתְיָב כמו שכתוב אצל יעקב אבינו "ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה וַיָּבֵא אֱלֹהֶיךָ יַעֲקֹב" ונמצא שהוא בא אליה בשעת היחוד. וּבְתִיב וזה מה שכתוב (במדבר יז) וַיָּבֵא מֹשֶׁה אֶל אֱהֱלֵ הָעֵדוּת מֹשֶׁה שֶׁהוּא בַחֲנִינָת ז"א בא אל אהל העדות שהוא בחינת המלכות לצורך היחוד.

השכינה תיקנה עצמה לצורך היחוד ולכן לא יכל משה לבא אל אהל מועד וְהָכָא מַה כְּתִיב וכאן לאחר שהקים משה את המשכן מה כתוב, וְלֹא יִכַּל מֹשֶׁה לְבֹא אֶל אֱהֱלֵ מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן וְגו' וכבוד ה' מלא את המשכן. מֵאֵי טַעַמָא מה הטעם לא יכול משה לבא אל המשכן לפי שכבוד ה' שהיא המלכות מלא את המשכן ופירושו. בְּגִין דְּהוֹת אִיהִי מִתְתַּקְנָא לפי שהמלכות היתה מתקנת ומכינה עצמה אל היחוד, כְּהֵאֵי אֲתַתָּא דְּאֲתַתְקַנְתָּ וְאֲתַקְשַׁטְתָּ לְגִבִּי בְּעֵלָהּ כאשה שמתקנת ומקשטת עצמה לבעלה, וּבְהֵהִיא שַׁעֲתָא דְּאִיהִי קָא מִתְקַשַׁטְתָּ ובשעה שהיא מתקשטת, לָא אֲתַחֲזִי לְבְּעֵלָהּ לְאַעְלָא לְגַבְהִי אין ראוי לבעלה לבא אצלה. וְעַל דָּא וְעַל כֵּן וְלֹא יִכַּל מֹשֶׁה לְבֹא אֶל אֱהֱלֵ מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן והיתה השכינה מתקשטת שם.

המשכן אצל משה ככלה אצל החתן

בְּגִין כִּן ולפי שהמשכן אצל משה ככלה אצל החתן לכן **וַיָּבִיאוּ אֶת
הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה** היינו כל כלי וכלי בפני עצמו. **עוֹד מֶה
כְּתִיב** ועוד מה כתוב **וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמְּלָאכָה וְגו'.** והנה
עשו אותה כאשר ציוה ה' כן עשו ויברך אותם משה. כי אחר שראה כל כלי וכלי בפני עצמו
חזר וראה את הכל יחד כדי לראות אם בצירוף כולם יחד ראוי להיות משכן אחד שהוא סוד
המלכות בכל פרטיה ואחר כך ויברך אותם משה (דף רל"ה ע"ב).

גוון התכלת מרחיק את החיצונים לכן בכל מלאכת המשכן היה תכלת
תָּא חֲזִי בא וראה, **בְּכָל עֲבִידָן דְּמִשְׁכְּנָא, בְּכֻלְהוּ הָוָה גְּוֹוְנָא**
דְּתַכְלָא. בכל מלאכת המשכן בהכל היה גוון התכלת שהוא גוון המרחיק את
החיצונים **בְּגִין דְּתַכְלָא אִיהוּ גְּוֹוְנָא לְאַתְעֻטְרָא בְּרִזָּא דְּכָל**
גְּוֹוְנִין. לפי שהתכלת הוא גוון הראוי להתעטר בסוד של כל הגוונים **מֶה כְּתִיב**
מֶה כְּתוּב וַיַּעֲשׂוּ אֶת צִיץ נֹזֵר הַקֹּדֶשׁ וְגו', וַיִּתְּנוּ עָלָיו פְּתִיל
תְּכֵלֶת וְגו', וְהָא אוֹקְמוּהּ, בְּרִזָּא דְּכְתִיב, והרי ביארוהו החברים
בסוד מה שכתוב בפרשת תרומה (שמות כח) **וַעֲשִׂיתָ צִיץ זָהָב טָהוֹר**
וּפְתִיחַתָּ עָלָיו פְּתוּחֵי חוֹתָם קֹדֶשׁ לָהּ ובפרשתנו כתוב **וַיְכַתְּבוּ**
עָלָיו מְכַתֵּב פְּתוּחֵי חוֹתָם קֹדֶשׁ לָהּ הרי שאע"פ שהיה בו פתוחי
חותם קודש לה' היה צריך שיהיה בו גם גוון התכלת להרחיק החיצונים ממנו.